

som er foreslaaet af Udvalget, og jeg skal anbefale Tinget at følge dette. Jeg kan føje til, at hvis Tinget ved denne Behandling i Dag vedtager disse Regler for Afstemningen, vil Indenrigsministeriet i Fremtiden følge dem i sine Afgørelser angaaende Krobvillinger. I de Tilfælde, hvor der er nogen Art af Strid mellem de kommunale Myndigheder, vil Ministeriet lade foretage Afstemning og det saaledes, at Bevillingen gives i de Tilfælde, hvor ikke $\frac{1}{4}$ af de stemmeberettigede er mod Bevillingen; hvis $\frac{1}{4}$ af de stemmeberettigede — og altsaa Majoriteten af de stemmende — ønsker Kroen nedlagt, vil Ministeriet handle i Overensstemmelse hermed. Jeg ser altsaa i Folketingets Afstemning paa det Punkt en Tilkendegivelse af, hvorledes man ønsker Sagen ordnet, og den vil man fra Ministeriets Side følge.

Det andet Punkt, om hvilket jeg har nogle faa Bemærkninger at gøre, er Spørgsmaalet om Foreningerne. Der er man jo gaaet bort fra det, som var Kommissionens Forslag. Dette Forslag var paa mange Punkter vanskeligt at tumle med. Det medførte det ubehagelige, at der var Anmeldelsespligt for Foreningerne i en Mangfoldighed af forskelligartede Tilfælde. Det medførte tillige dette, at man for overhovedet at faa Sagen i Orden skulde indkalde Generalforsamling rundt om i vore Foreninger for at faa stemt over, hvorvidt man skulde have Lov til at udskænke Spiritus indenfor vedkommende Forening eller ikke. Jeg tror ikke, det vilde være et helt lysteligt Skue, om Fler-tallet af vore ansete Foreninger rundt om i Landet hver skulde have sin Generalforsamling for at vedtage, at i Fremtiden skulde der der drikkes Spiritus ligesom hidtil. Jeg tror, det vilde blive vedtaget i et meget stort Antal af de gamle ansete Foreninger, og jeg tror i og for sig ikke, at man fra Afholdsbevægelsens Side kunde ønske en saadan Række af Afstemninger i Haandværker-, Industri-, Studenter-, Officersforeninger, og hvilke Foreninger der ellers kan være af denne Art. Ogsaa hele Anmeldelsessystemet forekommer mig ubehageligt og indviklet at arbejde med.

Det har man imidlertid nu forladt i Udvalgets Forslag. Man er gaaet en anden Vej, idet man har sagt: Der er ikke Tale om Forening eller ikke Forening; hvis man indenfor en Forening ønsker at udskænke Spiritus — mod Betaling naturligvis, det er det, der er det afgørende her —, saa maa man skaffe sig den samme Ret som andre, der ønske at udskænke Spiritus.

Til Forsvar derfor kan blandt andet siges det meget stærke, at mangen Forening, der ikke har denne Ret nu, men derimod som Forening har Lov til indenfor Foreningen at udskænke Spiritus, udskænker for overmaade mange Gæster, som ikke ere Foreningsmedlemmer. Det kan vistnok siges, at Loven ikke hidtil har været meget strengt overholdt paa dette Punkt, og derfor kan der være noget rimeligt i, at for at disse Foreninger vedblivende skulle have Ret til at udskænke Spiritus, maa de virkelig ogsaa have den almindelige Beværterret, saaledes at man ved, at de handle i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er lovligt.

Der er imidlertid her en Vanskelighed af en i en vis Forstand praktisk Karakter, og det er, at der i mange Tilfælde vil blive rejst Krav fra Foreningen om en saadan Udskænkingsret — et Krav, som ganske sikkert ikke kan afvises —, hvis denne Lov vedtages. En Række Foreninger vil komme og begære Beværterborgerskab, og det er givet, at for en stor Mængde af store gamle ansete Foreninger eller store nye ansete Foreninger kan dette ikke afslaa. I mange og vel de allerfleste Tilfælde vil Bevillingen ikke kunne gives efter de almindelige Regler, idet der næsten overalt vil være saa mange Beværtninger, at man efter de almindelige Regler ikke kan give flere Bevillinger. Derfor vil det, som vistnok ogsaa omtalt af den ærede Ordfører for Udvalget, være nødvendigt at benytte de Regler, der ere givne i § 21, hvorefter Indenrigsministeriet bemyndiges til i særlige Tilfælde at udstede Beværterborgerskab. Der er nogen Betænkkelighed derved, idet der i den Regel i § 21, som skulde benyttes, staar: „hvor ganske særlige Omstændigheder tale derfor“. Disse ganske særlige Tilfælde ville, om jeg saa maa sige, i første Omgang blive fortolkede som forholdsvis mange Tilfælde, og det vil maaske i den følgende Tid noget svække Betydningen af Ordene: ganske særlige Omstændigheder. Jeg har sagt dette i Udvalget, og man er altsaa fra dettes Side klar over det, ligesom man var enig i den Opfattelse, jeg har gjort gældende, at Sagen maa ordnes i Overensstemmelse med den nævnte Paragraf. Der er ikke Tvivl om, at saaledes vil det gaa. Man kunde maaske i Paragraffen have indføjet en særlig Linie om Foreninger med en eller anden Begrænsning, saaledes at de bleve noget for sig selv, parallelt med Jernbanestationer og forskelligt andet, i Stedet for at falde ind under den